

Den amerikanske „Social Science Association“.

(Korrespondance fra Saratoga.)

II.

Den lokale Bestyrelse.

Korruptionen i det offentlige Væsen i de Forenede Stater er mærkelig nok størst for neden, større hos de smaa Politikere end hos de store, og værre i Kommunerne end i visse af Staterne og i Unionsregeringen. Alle vegne siges der, at det især er i den kommunale Forvaltning, at private Interesser hos Bestyrerne og hos Entreprenørerne gjøre sig gjældende paa en utilladelig Maade, at stor Ødselhed i offentlige Bygninger og i andre Udgifter har fundet Sted, uhyre Gjæld er paadraget og en trykkende og demoraliserende Beskatning lagt paa Ejendommene.

Den lokale Bestyrelse var i Saratoga Gjenstand for en Afhandling af Samuel Bowles, en Journalist, som har udført den mærkelige Ting, at gjøre en Avis i en By af anden eller tredje Rang i Massachusetts, „Springfield Republican“, til et af de vigtigste Blade i Unionen. Tidligere havde Kommunernes Bestyrelser været meget simpel: de aarlige almindelige Bymøder og faa valgte Mænd til at udføre Beslutningerne. Nu da man havde

faaet de uhyre Centra for Industri og Handel istedetfor smaa Samlinger af Gaardejere og Haandværkere, havde man faaet et indviklet repræsentativt System. Staterne havde afgivet deres Magt paa den ene Side til de store Byer, paa den anden Side til Unionen. Det mest Fremtrædende var et mærkværdigt snildt System af Uansvarlighed. Han anbefalede at udvide Statens Myndighed til Alt, hvad angik Borgernes personlige Pligter og Rettigheder. Det var tillige nødvendigt at reformere Statens Bestyrelse. Det var det, man havde begyndt paa ved «Civil Service Reform», Adskillelse af Bestyrelsen og de politiske Partier.

Mr. Bowles vilde imidlertid ikke blot have Ting som Retsplejen og Fængslerne, men ogsaa Fattigvæsenet og det lavere Skolevæsen gjort til Statsanliggender, Sager, paa hvis Udførelse ved Kommunerne vi netop i Evropa lægge særlig Vægt.

I nær Forbindelse med Spørgsmaalet om den lokale Bestyrelse berørtes ogsaa Spørgsmaalet om den lokale Beskatning.

William Minot jun. kritiserede skarpt den nuværende Beskatning i de enkelte Stater og Kommuner. Massachusetts, som mest konsekvent søgte at udføre de herskende Skatteprinciper, havde tidligere været den første til at modsætte sig Undertrykkelsen, men var nu forrest i undertrykkende, uretfærdig og taabelig Beskatning. Han fremstillede Gjættessystemet ved den nuværende Fremgangsmaade og den med Systemet følgende Demoralisation. Skatten var i Byerne i Massachusetts udenfor Boston i Gjennemsnit steget fra ca. 6 Doll. i 1861 til over 17 Doll. pr. Hoved eller 85 Doll. pr. Familie i 1875. I nogle af

de nordamerikanske Byer løb den endogsaa op til 36 Doll. pr. Hoved.

Tilstanden i Sydstaterne.

W. L. Trenholm fra Charleston i Syd Carolina behandlede den sociale og industrielle Tilstand i Sydstaterne: Fra 1810, da Negerhandlens Afskaffelse havde medført indgribende Forandringer, indtil 1860 havde den indre Tilstand væsenlig været uforandret. Den uhyre Efter-spørgsel efter Bomuld, havde bragt de ni Sydstater til næsten udelukkende at kaste sig over denne Produktion.

Indvandring fra Evropa, som havde udøvet saa stor Indflydelse paa Nordstaterne, havde næsten slet ikke berørt dem; det frie Arbejde kunde ikke bestaa ved Siden af Slaveriet, af det til Kapital forvandlede Arbejde. Man havde optaget uhyre nye Strækninger i det Indre. Men at Agerbruget bevarer en saa overordenlig extensiv Karakter, skyldtes ogsaa tildels Slavearbejdet, der saa let lod sig flytte en masse. Nu var det forandret. Man trængte nu til Frihandel og til et godt Pengevæsen. Beskyttelsessystemet havde skadet den direkte Handels Udvikling. Man maatte have Pengevæsenet baseret paa Guld, men tillige frie Banker og Afskaffelse af den trykkende Skat paa Seddeludstedelsen. De sædvanlige Deposita- og Diskontobanker kunde være gode nok for de store Handelssteder; de agerdyrkende Distrikter trængte til Banker med elastisk Seddeludstedelse, som kunde give cirkulerende Kapital efter det forskjellige Behov til de forskjellige Tider af Aaret.

General Logan fra Richmond i Virginien talte om Vanskelighederne ved at indføre Folkeundervisning i de tyndt befolkede sydlige Landdistrikter. De vare ikke rige

og havde haft store Tab ved Krigen. Ofte vilde man ganske vist ikke opdrage de Kulørte. Derfor var det nødvendigt, at det Offenlige greb ind. Der vilde altid af sig selv være en højere og en lavere Kaste. Det var derfor til de Hvides egen Fordel at opdrage de Kulørte; de fik derved bedre Arbejdere. Men det burde ikke være den sædvanlige Undervisning, ikke for megen Boglærdom, som vilde gjøre dem dovne og uskikkede til at arbejde; det skulde være den rent elementære Undervisning og en industriel Opdragelse.

Dexter. A. Hawkins fra New-York fremstillede — ikke uden Forargelse for nogle af Sydstatsmændene — i en noget kras Form Nordstatsmændenes Tro paa Undervisningens Almagt: Med de uvidende Vælgere vare Valghandlingerne enten Farcer eller Tragedier. Uvidenhed og Frihed vare Ting, der umuligt kunde existere samtidigt. Man havde set det i Frankrig og i Spanien. Pennsylvanien havde ved Jernbanestriken haft langt større Tab ved sine 67,000 uvidende Mænd, end det vilde have kostet at opdrage disse. Undervisningen vilde forhøje Arbejdets Værdi med 50 pCt. eller i et Aar med et samlet Beløb, der var større end den hele i Syden af Stater og Grevskaber fragaade Gjæld tilsammen.

Forsamlingen var enig med Dirigenten, «Honorable» Lafayette Foster fra Connecticut, da denne erklærede, at der nu ikke mere maatte tales om et særligt sydligt Spørgsmaal.

Arbejderspørgsmaalet.

Det har forundret mig her i det individualistiske Amerika næsten overalt at træffe den Anskuelse, at Konkurrencen ikke alene burde bestemme Arbejdslønnens

Højde, men at ogsaa humane Hensyn burde gøre sig gjældende hos Arbejdsgiverne, og at det Offenlige i enkelte Tilfælde burde træde hjælpende til. Saaledes var ogsaa i de højere Klasser Manges Sympathier i den store Jernbanestrejke paa Betjentenes Side; man billigede ikke den Voldsomhed, der blev udøvet, men man misbilligede Selskabernes Nedsættelse af Lønnen. Og jeg kan ikke forklare den store Arbejdsløshed, der findes i visse Egne, navnlig i nogle Minedistrikter og i enkelte store Byer, paa anden Maade end derved, at Arbejdsherrerne gjennemgaaende give højere Løn, end de skulde gøre efter Forholdet mellem Udbud og Efterspørgsel; hvis de fulgte dette, havde de sat Lønnen lavere, og Flere havde da ogsaa ganske vist faaet Arbejde.

Denne Betragtning, at andre Hensyn end de rent kommercielle her skulde gøre sig gjældende, blev ogsaa udtalt af de fleste Talere, der deltog i den korte Diskussion om dette Emne i Saratoga.

Saaledes akcentuerede bl. A. Dirigenten, den bekendte Frihandelsmand Charles Nordhoff, at Driftsherrerne burde handle kristeligt og humant mod Arbejderne og derved knytte dem til deres Virksomhed.

En Fabrikarbejder ved Navn Will. Nicholson fra Troy udtalte sig i et længere Foredrag og mente bl. A., at Lederne i de sidste Bevægelser sjældent havde hørt til de egentlige Arbejders Klasse. Hans Foredrag vidnede om Intelligens og Dannelse, og man sagde mig, at hans Standpunkt snarere var Regel end Undtagelse i de amerikanske Arbejders Klasse.

Kineserne.

En særegen Form for Arbejderspørgsmaalet i de af Staterne, der ligge ved Sydhavet, er det kinesiske.

Edwin R. Meade, et Medlem af Forbundskongressen fra New-York, udtalte i en Afhandling som Resultat af sine Undersøgelser i Kalifornien, at man burde se at faa den kinesiske Regering til at holde Befolkningen hjemme. De Kinesere, der indvandre, ere Kulier, som de kaldes i Indien, Kina og Japan, og udgjør navnlig i Kina den tredje og laveste Klasse. Han regnede, at der for Øjeblikket i Californien fandtes imellem 150- og 200,000 Kinesere og deraf i San Francisco imellem 30 og 60,000. De ere næsten alle Mandfolk mellem 20 og 40 Aar. De Kvinder, der ere komne over, tilhøre for Størstedelen Prostitutionen og udgjøre et Antal af omtrent 4000. En ny Lov, som forbyder Indførsel af Kvinder i usædeligt Formaal, har væsenlig standset denne kvindelige Indvandring. Der findes omtrent en hundrede respektable Familier af den højere Kjøbmandsklasse. Af Børn er der mellem 3- og 4000. Hr. Meade ansaa den kinesiske Arbejder for et Væsen af aller laveste Slags, skabt af fem Aarhundreders Hedenskab, Fattigdom og Undertrykkelse, en dyrisk Maskine ude af Stand til at modtage nogen- somhelst Forbedring. De ere efter hans Mening aldeles utilgængelige for Kristendommen. Deres Overtro, For- domme og Meninger ere fuldstændig faste. De ere mærkede «færdige». Kulierne ere fuldstændige Typer paa den svækkede og forældede Civilisation, der for Tusinder af Aar siden har naaet sin højeste Udvikling. Derimod bære Kineserne af de højere Kaster et godt Præg af Bland- ing med tartarisk Blod. Hr. Meade citerede en Missionær, som sagde om Kulierne, at de slet ingen Moral havde. Kvinderne af denne lavere Kaste ere næsten alle ligefrem Slaver. Mændene ere Spillere og Opiumsrogere. Den Smuds og Stank, der følger med deres Levemaade, er

endogsaa skadelig for deres Nabolag. Ikke en Gang de civiliserede Landes Straffe gjøre noget Indtryk paa dem. I Kina kjendte de kun Tortur, Gabestok og Halshugning. Amerikanerne havde kun med Held opfundet at skjære Piskene af dem. Men netop paa Grund af det lave Trin, hvorpaa de stod, vare de som Arbejdere særlig tiltalende for Kapitalister og andre Entreprenører. De vare endogsaa billigere, end Slavearbejdet havde været. Han regnede i Amerika i Sammenligning med hvidt Arbejde Tjenere 10 pCt., Markarbejdere 20—30 pCt., sædvanlige Arbejdere 50—60 pCt., Haandværkere 50 pCt., Vaskemænd 50 pCt. billigere. De vare særdeles vel skikkede til alt mekanisk Arbejde, der ikke krævede usædvanlig Styrke. Det var mere paa Grund af Publikums Følelse, i Forening med Kinesernes egen Uvidenhed om Forholdene, at man vedblivende betalte Arbejdet saa lavt. Kuliere levede af en Smule Ris, i Indien blandet med lidt Karry, i Amerika, naar Lejlighed gaves, sammen med et lille Stykke Flæsk eller Fisk. Hans hele Føde kostede kun 25—50 Cents om Ugen. Han kunde leve af det usleste Stof, deriblandt af Utøj og Kryb. Hans simple Klædedragt var bekjendt. Undertøj kjendtes ikke. Han kunde sammen med 25—50 Andre nøjes med et lille Værelse forsynet med Hylder, der bogstavelig lignede en Æske fyldt med Sild. Særskilt Rum til Kjøkken eller andet Brug kjendtes ikke. Han havde ingen særegne Udgifter og brugte ikke en Gang den kinesiske Luxusartikel, som vi have indført, Theen. Deres meste Luxus skulde da være deres Spil og deres Opium. De hvide Arbejdere kunne ikke synke saa dybt og kunne derfor aldrig konkurrere med Kineserne. Der var nu ogsaa den Anomali i den amerikanske Lovgivning, at den ikke gav de Gule fra Asien Borgerret saaledes som

de Hvide eller nu ogsaa de Kulørte, der fødtes i Afrika. Hvis man gjorde det, vilde de ogsaa ofte beherske Afstemningen i Staterne ved det stille Hav.

Elitzur Wright fra Boston kunde ikke se nogen Forskjel mellem Konkurrencen med Kineserne og med Maskinerne. Naar man vilde holde Kineserne borte, skulde man ogsaa konsekvent ødelægge Maskinerne. Amerikanerne maatte skamme sig, hvis de ikke med deres Hjerner og Arme kunde konkurrere med Kineserne.

Kinesernes Konkurrence er, navnlig under de nuværende Forhold, i høj Grad trykkende for visse Klasser af de Hvide. Man siger mig, at det især er de fattige Kvinder, som ved Siden af Kineserne vanskeligt kunne finde anstændigt Erhverv i San Francisko. Men set fra et almindeligt Standpunkt nærer jeg ingen Tvivl om, at Kinesernes Indvandring jo er fordelagtig i økonomisk Henseende. Forholdet mellem Menneskemængden og Naturens Rigdomme er i Staterne ved det stille Hav endnu et saadant, at enhver Forøgelse i Menneskenes Tal kun er til Samfundets Fordel.

Frank Sanborn regnede, at der kun kunde være 100—125,000 Kinesere i Landet. Man behøver ikke at frygte for, at der for det Første vilde komme for mange. Kineserne havde slet ikke som Nation Genie for Udvandring og Kolonisation.

Stærkest udtalte Hr. Fessenden fra Connecticut, under Forsamlingens Bifald, at Kristendom og Menneskekjærlighed bød at tage mod Kineserne ligesaavel som mod andre Emigranter. Mange af disse havde været i en ligesaa ringe Tilstand, men vare dog blevne gode Borgere. Yong Wing, en ung Kineser, som for nogle Aar siden havde taget sin Grad ved Yale Universitet, og som efter

sin Hjemkomst indtog en høj Stilling i Kina, var Skyld i, at over 100 unge Kinesere nu vare sendte over for at opdrages i amerikanske Familier i Connecticut og i Massachussetts. De udmærkede sig næsten Alle ved deres Intelligens og gode Opførsel. Ved at tage mod Kineserne burde Amerikanerne netop være Midlet til at fremme Civilisationen hos alle hine asiatiske Millioner.

Det var ikke blot ved denne Diskussion om det kinesiske Spørgsmaal, men ogsaa ved mange af de andre Forhandlinger, at man uafbrudt havde Lejlighed til at beundre den Fremskridtets og Menneskekjærlighedens Aand, der navnlig talte gennem saa mange af disse Mænd fra Massachussetts og Connecticut.

Statistiken og Befolkningssforholdene.

De store Mangler i den amerikanske Statistik, navnlig med Hensyn til Fødsels-, Ægteskabs- og Dødelighedsstatistiken, gav Anledning til en Afhandling af Dr. Elisha Hanis fra New-York, som fremhævede den store Vigtighed af disse Forhold for Økonomi, Fysiologi og Hygiejne. Kun meget faa Stater have nu ordenlig Registrering af disse Ting. En Komité blev i denne Anledning nedsat.

D. Wright fra Massachussetts gennemgik Resultaterne af den sidste Census i denne Stat fra 1875. Massachussetts har nu $1\frac{3}{4}$ Mill. Mennesker, deraf $\frac{1}{2}$ Mill. af fremmed Herkomst, navnlig Irlændere, Kanadiere, Tyskere og andre Evropæere. Kun sex Lande i Verden har en tættere Befolkning. Den aarlige Frembringelse har en Værdi af 700 Mill. Doll. eller over 2 Millioner for hver Arbejdsdag i Aaret. Befolkningen har en Ejendom af omtrent 1800 Mill. eller over 1000 Dollars for hver Mand, Kvinde og Barn. Der findes i Staten 44,000 Gaarde

og 22,000 Fabrikker og Værksteder. Kvindernes Tal overstiger Mændenes med 63,000. Deraf er 53,000 Enker. Dette Forhold kommer tildels af den store Udvandring til Vesten, i hvilken Mændene udgjøre det største Tal, og hvorfra mange Enker vende tilbage til Massachusetts. Ti Aar tidligere havde Landet 250,000 flere Indvaanere end Byerne; nu have Byerne 22,000 flere. Endel af de rent agerdyrkende Distrikter have endogsaa ligefrem tabt i Folkemængde; de unge Folk ere gaaede til Byerne. Staten havde 350,000 Vælgere, af hvilke dog aldrig mere end 250,000 havde deltaget i noget Valg. I det Hele viste der sig ved de statistiske Undersøgelser at være Fremskridt i Rigdom, social Udvikling, rene Sæder, i Alt det, hvoraf Civilisationen bestaar.

Nathan Allen, Læge i Lowell i Massachusetts, behandlede Forandringerne i New-Englands Befolkning. Han regnede for indeværende Aarhundrede en Udvandring af over 1 Mill. Mennesker fra New-England til de vestlige Stater. For et halvt Aarhundrede siden havde Bybefolkningen begyndt at tage til paa Landbefolkningens Bekostning. Denne Forandring var størst i Massachusetts, men fandtes ogsaa i de andre Stater. Noget ind i dette Aarhundrede havde navnlig intelligente og driftige Englændere indført forskellige Slags Industri, hvortil Landet med sin rige Vandkraft særdeles egnede sig. Nu havde hele New-England tre Gange og Massachusetts endogsaa syv Gange saa mange Mennesker beskjæftigede i de andre Erhverv i Sammenligning med Agerbrug. Dette frembragte nu større Værdier end tidligere, fordi man høstede bedre og kostbarere Produkter, bedre passende til Markedet. Men man behøvede mindre Menneskekraft, fordi man nu anvendte flere Maskiner og bedre Redskaber. Mange Tu-

sinder Acres Land paa Højderne og i de andre fattigere Distrikter havde man ogsaa ophørt at dyrke, medens derimod Landet nær de store Byer og andre Afsætningssteder nu er fuldstændigere og bedre dyrket. Halvdelen af de Personer, der beskæftiger sig med Agerbrug, ere betalte Arbejdere. Disse ere Alle for største Delen Fremmede. Ogsaa grumme mange Gaarde, navnlig i de fattigere Distrikter, ere i de sidste Aar til en billig Pris solgte til fremmede Indvandrere. Amerikanerne ville ikke mere give sig af med haardt Arbejde. Dels vilde de gjerne tjene Mere, end de kunne gjøre paa denne Maade, dels mener Hr. Allen, at Hjerne- og Nervesystemet nu efterhaanden er blevet stærkere udviklet hos Folk af angelsaxisk Herkomst. Meget faa amerikanske unge Mænd ville nu tage Tjeneste som Daglejere paa Gaardene, og næsten ingen unge Kvinder fæste sig bort som Piger. Det er end ogsaa kommet saa vidt, at slig Tjeneste regnes for at være simpel og nedværdigende.

Allerede tidligere har man lagt Mærke til, at den amerikanske Befolkning ikke mere er saa frugtbar som tidligere. Det var i gamle Dage, at de puritanske Familier i New-England udmærkede sig ved deres store Antal af Børn. Nu har de Fremmede flere Børn. I New-York er der flere Amerikanere end Fremmede, og dog fødes der adskillige Gange saa mange Børn af fremmed Nationalitet. I Massachusetts har den $\frac{1}{2}$ Million Fremmede over en halv Gang saa mange Fødsler, som den $1\frac{1}{4}$ Mill. Amerikanere. I Rhode Island kommer der paa 100 Fremmede sex Børn og paa 100 Amerikanere kun 2 Børn om Aaret. I ethvert Tilfælde synes Frugtbarheden i Massachusetts og Rhode Island, de to eneste Stater, hvorfra man har nogenlunde ordenlig Statistik om disse Forhold,

at være den Dobbelte hos Befolkningen af fremmed Herkomst i Sammenligning med den amerikanske.

Dr. Allen berørte ogsaa disse Forhold. Han gennemgik de forskjellige Stater. Antallet af Skolebørn tager paa en forbavsende Maade af, navnlig i de Stater og i de Egne, hvor der ikke findes nogen talrig fremmed Arbejderbefolkning, saaledes i Maine og Connecticut. I Vermont er ikke blot Fødslerne mellem de Fremmede dobbelt saamange i Tal; men det synes endogsaa, at Dødeligheden er større blandt Amerikanerne. I Rhode-Island er den amerikanske Befolkning i de sidste ti Aar kun steget 13 pCt., den fremmede over 80 pCt. I næsten alle Staterne fandt man nu ikke længere unge Mennesker af amerikansk Herkomst, kun Fremmede, i Fabrikkerne. Han citerede Bladet «Catholic World» i New-York, som sagde, at nu hened en Fjerdedel af New-Englands Befolkning var Katholiker, og at hened 70 pCt. af samtlige Fødsler kom paa disse katholske Familier. Hr. Allen opkastede Spørgsmaalet om Aarsagen til dette Forhold, om Befolkningen ikke mere havde samme naturlige Frugtbarhed, eller om den ikke mere vilde have saamange Børn, om der endogsaa er Spørgsmaal om Fosterfordrivelse som almindelig Praxis? Han mente, at Aarsagerne baade vare fysiske og sociale. Bylivet, Opdragelsen, der kun gaar ud paa Undervisning, hele Levemaaden, udvikler Hjernen paa den fysiske Vitalitets Bekostning. Iveren efter at tjene Penge og spekulere, de Fordringer, som Skik og Brug stille til kostbar Levemaade, Pengenes overvejende Betydning i det sociale Liv, gjorde, at Folk heller ikke saa gjerne vilde have Børn. Saavidt man kunde slutte fra de Data, man havde fra Massachusetts og Rhode Island, vare Fødslerne hos Nordamerikanerne i New-Eng-

land endogsaa ikke saa lidt færre end hos Franskmændene, ikke 1 paa 40 Mennesker, ja maaske ikke en Gang 1 paa 45, medens der i Frankrig kom 1 paa 38, i Danmark og Sverig 1 paa 32, i England og Wales 1 paa 28, i Østrig, Preussen og Sachsen 1 paa 25 Mennesker. De Forenede Stater havde i forrige Aarhundrede, da de fordoblede deres Befolkning i 25 Aar, afgivet det positive Grundlag for Malthus' Theorier om Befolkningen. Det var muligt, at de nye Forandringer i Befolkningen, som man nu saa foregaa i disse samme Stater, kunde give Anledning til nye Undersøgelser og Forhandlinger, som kunde føre til Opstillingen af Grundsætninger ligesaa varige som selve den menneskelige Race.

Ved Siden af Forhandlingerne i de almindelige Møder førtes tillige mange Forhandlinger af betydelig Interesse i de enkelte Afdelinger. Saaledes diskuteredes i den juridiske Afdeling af Professorer, Dommere og Advokater fra de forskjellige Stater navnlig med stor Iver Spørgsmaalet om de unge Juristers, det vil i Amerika sige, Sagførernes Uddannelse. De vigtigste Sider af dette Æmne behandledes i Afhandlinger af Professorerne H. P. Wells fra Universitetet i Ann Arbor i Michigan og Baldwin fra Yale i Connecticut. Alle vare enige om Ønskeligheden af Universitetsstudier for Sagførerne. Der er nu rundt omkring i Staterne efter Haanden bleven oprettet et stort Antal «law-schools» eller retsvidenskabelige Fakulteter. Men endnu klager man over, at altfor Mange kun søger den rent praktiske Uddannelse. Man anbefalede at gjøre Retsstudiet treaarigt, saaledes som det er ved Yale, medens det ved de fleste andre Skoler kun er toaarigt. Der burde være et fælles Studium for Alle og flere Grader at tage

for dem, der senere gik videre. Examinationen burde spille en vigtig Rolle ved Undervisningen, for at ikke Propning ved Manuduktioner skulde tage Overhaand. Saa vidt vi have forstaaet, vilde dog de Fleste have, at den unge Jurist først skulde være et Aarstid paa en Prokura-tors Kontor, inden han gik til Universitetet.

Af andre juridiske Spørgsmaal behandlede Spørgs-maalene om Udlevering af Forbrydere, Kodifikation m. m. — I Sektionen for Sundhedsvæsenet behandlede Spørgsmaalet om unge Pigers Opdragelse. Velgjøren-heden og andre humane Spørgsmaal vare ligeledes Gjen-stand for Forhandling. Endelig er der Spørgsmaalet om Vagabonder (*tramps*), der i de senere Aar har faaet en hidtil ukjendt Betydning i de Forenede Stater. Det er selvfølgelig navnlig i de Egne, hvor der findes stor Ar-bejdsløshed, saasom i Kuldistrikterne i Pennsylvanien, at der nu optræder store Masser af omvankende Tiggere. Undertiden samle de sig i store Hobe, plyndre, levere hele Slag med Politiet og Borgerne og have i enkelte Til-fælde til Bekvemmelighed for deres Rejse endogsaa be-mægtiget sig hele Jernbanetog. Dette Spørgsmaal gav bl. A. Anledning til Afhandlinger af Pastor E. E. Hale fra Boston og Professor Wayland fra Yale. Man talte om Aarsagerne til Betleriet: de store pludselige økonomiske Forandringer, Sædvanerne fra Krigen og Befolkningens for store Gjæstfrihed og Godhed. Vagabonderne be-skyldtes for i en overvejende Grad at være Forbrydere. Forfatterne anbefalede stærk Anvendelse af Tvangsarbejde. — Andre have dog en ganske anden Mening om «tramps.»

Det var navnlig i denne Afdeling af Kongressen, i Velgjørenhedsmøderne, at man ofte havde Lejlighed til at se Damer optræde som Talere. De vare ikke Alle lige

dygtige og havde ikke alle samme Grad af Dannelse. Flere af disse Damer fra Boston og New-York havde dog den fuldstændigste Berettigelse til at deltage i Forhandlingerne: De vare paa en Gang fuldstændig hjemme i deres Æmner og havde tillige stor Øvelse som Talere. De vare et levende Bevis paa en ejendommelig Side af den amerikanske Udvikling, af hvilken ogsaa Social Science Association har betydelig Fortjeneste.

Ved hele Kongressen havde det stor Interesse at se, hvorledes man tog fat paa adskillige af Fejlene ved det amerikanske Samfund. Men man havde tillige fuld Tillid til, at man havde Kræfter til at forbedre Tilstanden.